

Platycladus orientalis 'Westmont'

biota wschodnia 'Westmont'

Synonim łaciński: *Thuja orientalis* 'Westmont'

Karłowy, wzniesiony krzew o pokroju owalnym i ciemnozielonych gałązkach z żółtymi końcami. Tempo wzrostu wolne. Po 10 latach uprawy osiąga 0,7 m wysokości i 0,5 m szerokości. Podstawa krzewu rozszerzona, wierzchołek zaokrąglony. Pędy ułożone wertykalnie. Gałązki częściowo wzniesione, a częściowo ułożone nieregularnie, spłaszczone, ale znacznie grubsze, niż u odmiany 'Aurea Nana'. Gałązki szmaragdowe ze złocistożółtymi przyrostami, utrzymującymi się aż do jesieni. Zimą krzewy rdzawopomarańczowe. Wymagania glebowe i wilgotnościowe małe. Stanowiska ciepłe, słoneczne, osłonięte. Odmiana dobrze zimuje w zachodniej części kraju, na wschodzie może przemarzać podczas ostrych zim. Polecana do sadzenia w niewielkich ogrodach przydomowych pojedynczo lub w grupach, na wrzosowiskach i w kompozycjach kolorystycznych z roślinami iglastymi.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: 1979 Katalog szkółki Monrovia; wprowadzenie do handlu: Monrovia Nurseries, Azusa, Kalifornia 1979 USA
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	jajowaty
docelowa wysokość	od 2 m do 3 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone żółte, złociste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nastonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona

	ogrody przydomowe
zastosowanie	ogrody skalne ogrody wrzosowiskowe w grupach
strefa	6b

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

